

ljische za vojaške vaje. Tam se nabaja tudi vas mlada. Zdaj se je od vojne oblasti to celo vas nakupilo. Poskusiti se hoče nove kanone na tej vasi. Prebivalci so se morali izseliti. Malo preveliko stroškov pa le delajo te vojaške igrade.

Pametna odredba. Vojno ministerstvo na Ogrskem je izdalo odredbo, po kateri se odpusti vse kmetijske sinove, ki služijo pri vojalcih, s 1. julijem za 14 dni domu na dele. Na Avstrijskem še nismo tako daleč!

Nova vinska postava je dobila z vsemi svojimi napakami že 12 V aprila cesarsko potrjenje. Zdaj se čuje, da bo de dni v državnem postavnem listu razglašena. Veljala bo torej že za letošnjo trgat.

Sokolska slavnost v Pragi se je vršila te dni. Rdečorajziki so seveda takoj pokazali svojo kulturo. Psovali in napadali so tudi dejansko nemške dijake. Sramotno! Kaj ko bi se vse češke bratce iz nemških krajev v kraljestvo češkega leva poglaval? Saj je znano, zakaj se pes vsede, ako vidi Čeha...

Ločitev cerkve od države. Švicarsko ljudstvo je odločilo za ločitev cerkve od države. Za ločitev je bilo oddanih 7.656 glasov, proti pa le 6.822.

Dopisi.

Iz Črešnic nad Vojnikom. (Toča, kraljestvo in župnik Franc Ogrizek.) Dne 24. junija zarano med 3. in 4. uro je toča na Črešnicah in proti Konjicam po vinogradih, poljih in sadnih drevesih hudo klestla in potolkla, in po nekotnih krajih so jo še drugi in tretji dan nakupičeno videli. Škoda se bo de se cenila. Nekteri praznoverni in zapeljani Črešničani pa si zopet domišljujejo, da bi utegnil tankaj bivši učitelj I. Adamič iz maščevanja to točo napraviti ter ga vnovič od strani hudo pogledavajo. Cela stvar pa je ta-le: Leta 1903, meseca julija je toča v Črešnicah strahovito razsajala. Ker je na predvečer istega dne tamošnji učitelj Adamič do polnoči v šoli opraviti imel, je neka lahkoverna kmetica potem rekla, lahkomo goče da je učitelj to točo napravil, ker je v črni šoli bil in ker je prejšnji večer tako dolgo bedel in luč imel. Kakor hitro pa je župnik Ogrizek to slišal, ki je čez učitelja že tri leta venomer na krajni, okrajni in deželni šolski svet tožbe pošiljal, je to gorovico za popolnoma resnično potrdil in dejal, da je Adamič poln hudobije, ter da je s pomočjo hudega duha resnično to nesrečo, točo učinil, kar se je hitro po celi fari razglasilo, in skoro vsi Črešničani so to trdno verjeli, trdili in okoli pripovedovali. Da je to gola resnica, vedo še zmirom Vojničani zlasti gostilničarji in trgovci, kjer so se Črešniški kmetje čez Adamiča pritoževali, ter ga po strani oistro gledali. A bolj ko so se jim Vojničani smejali in jih poučevali, tembolj so Črešničani trosili in rekli: če pa sami gospod župnik Ogrizek to povejo in razložijo, tedaj mora vendar resnično biti!! Pa vsa ta zvižaja hudomušnemu, obrekovalnemu in vseglavadačemu župniku Ogrizeku še ni zadostovala, pošiljal je tako neumnost celo v mnoge časnike. Pa le tedajni urednik „Domovine“ se je dal vjeti, ker ni pomislil in tudi Ogrizekovo obnašanje ni poznal, ter je Domovina dne 16. oktobra 1903 med mnogim drugim takole dobesedno prinesla: „Adamič se Črešničanom z nesrečami grozi (!!) ter se nad točo posmehuje“ (!!) Ti časniki so shranjeni in se lahko vse z njimi dokaže! Še skoraj večo svojo neumnost in hudobnost je Ogrizek stem razodel, da, ko je „Domovina“ na utiteljevo tožbo a še pred obravnavo dne 1. decembra vse preklinala in poravnala, je Ogrizek hotel od same jeze počiti, ter se srdito nad „Domovino“ hudoval in ta zaslepljenec niti pomislil ni, kak posmeh in sramota razun kazni, bi pred sodniki in porotniki za njega in deloma vse duhovnike bila, ako bi slišali, da je župnik učitelja po fari razglasil, da je točo napravil ter da prvi časnik piše, da učitelj z nesrečami grozi, ter se nad točo posmehuje. Tega čudaka so se Črešničani po 11 letni potrpežljivost vendar enkrat rešili, a so bili večidel sami krivi, ker so ga s tem k prevzetiji zapeljali, da so se ga preveč bali in ga vse ubogali in mu v lice vse verjeli, a za njegovim hrbotom so se mu pa vendar smejali! Znano je, da se je letošnjo zimo v Dramlje

preselil, kjer mora že bolje „ponižen“ biti, da je tam že nekatere razsodne in zavedne kmete našel, ki si ne dajo posvetne reči od njega ukazovati in vedo, da je vsak državljani za sebe gospod in mu ni treba pod „napihnežem“, kakor vročerkvrim puranom, molčati in klečeplaziti.

Iz Dragonjevasi. Dragi „Štajerc“! Kakor ti je znano, nam je g. Ornig pomagal rado-voljno z denarjem in kruhom in se sam k nam pripeljal, ko nas je doletela tako velika nesreča. Kaplana Sorkota pa zdaj ni bilo k nam, da bi nam pijače kupil. Med volitvijo pa je skakal vedno okoli in mešetaril za hofrata Ploja. Rado-vedni smo, ako bo de zdaj Sorko prišel, ko bo-demo cegle in gruste vozili. Zdaj smo potrebni; drugič pa ne bomo po tvojem volili! Ako prideš ti kaplanče še enkrat k nam za tvoje kandidate, pomekli bomo z brezovo metlo. Gospodu Ornigu se pa prav srčno zahvaljujemo za njegovo dobroto, da nam je v najhujši revščini prav očetovsko pomagal. Bog ga naj živi!

Račje pri Mariboru. Preljubi „Štajerc“, prisrčna, hvala da si priobčil v zadnji številki naš dopis! Ta dan bilo je v Račjem kaj živahno Vsi, staro in mlado, hiteli so nad naročnike „Štajerca“, naj se jim dovoli prečitati dopis. Stem se je napravilo globok vtis na one po-božne žene, katere hočejo Boga iz nebes pre-gnati, ker hodijo sedaj rudečelične po vasi; videti jim je, da so same nedolžne device s kakimi 20 leti... Ko bi še bila ena od teh lepih žen prosta, bi takoj ponižno stopil pred njo z bese-dami: Povej mi draga, hočeš li biti moja družica skozi celo življenje?! Pardon, da se pa zopet ne zmotim, je živa laž, da se mi dopade Pufekva Milika, katera je kar divjala od same jeze, ker se je njenega Pauleka raziralo pod nosom... Sedaj Ti draga Milika ne pomaga nič drugega, nego, da daš tvojemu Pauleku vsak dan, „pusrl“, da mu njegova prejšnja brada zopet izcima. Oh to bo veselje; mislim, da bo tedaj gotovo že na „urlaub“ prinesel dolgo brado in kot privesek na prsih konjako podkovo, v znamenje, da je že avanziral za prvega gemein-arja... Milika, ne škripaj več z zobmi, ker tako veš, da „hec“ pa bit mora! Sedaj pa za-kličem iz celega grla: Bog Te živi „Štajerc“ mnogo, mnogo let, da še tudi ne boš nehal oznanjevati resnico našim potomcem! Vi pa vsi, kateri ste klerikalnega duha, nas ne boste več dolgo klicali na boj, ker mi naprednjaki bomo šli preko Vaših trupel pogumno naprej! Mi se ne bojimo pravkov in tudi ne klerikalcev, ne zidamo upanja v pesku ali zraku, bodočnost je naša, ker imamo trdno podlago, ter čisto dušo in zdravo pamet! Miroljubni fant.

Trbovlje. Volitve so se nehale in naši du-hovni bi se radi malo oddahnili. Pred volitvijo so radi letali k bolnikom, zdaj so pa spisali neki red, glede tega, po katerem se morajo ver-niki ravnati. Tudi pridige so se spremenile. V nedeljo dne 23. junija je g. S. prav gorečo go-voril o ponižnosti. Priporočal je onim ženam, ki ne morejo jezika držati, naj vzamejo vode v usta, saj zadostuje vsaka studenčnica. Ali pogledjmo, kakšni vtis je naredila ta pridiga na farško „Leibgardo“, katera obstoji iz žena, ki se ime-nujejo „Marijine device“, onega moža, katerega kašelji, svati, botri in pa matere ki hodijo k upe-ljavanju, prav dobro poznajo, njegove žene in pa onega junaka ki kvari trbevske orgle. Ta garda je še tisto nedeljo nesla ravno tistemu kaplančku marje in laži čez neko deklinoj katera je k svoji nesreči, spadala tudi k te, družbi, samo z razliko da ni bila tako pridna hinavka in ni tako pridno agitirala za dr. Ben-koviča kakor ona zastavonoša, ki si je vse nohte obdrnila, tako pridno je praskala plakate na-sprotnih kandidatov iz zidu. Seveda, g. kaplan-ček jo je izobčil iz družbe brez da bi rekel: „Andiat et altera pars.“ Sicer je bila navada dosedaj, da so se iz te družbe izobčile samo tiste, katerim so že predpasniki prekratki posta-jali, in še takrat se je reklo da jim bula raste. Izjem pri tem poznamo do danes samo pri dveh in mora biti nekaj posebnega in to tudi je! Tiste, ki spadajo k tej družbi, so večji del samo takšne, ki jih v Trbovljah po domače imenujemo: „Ausschuss“, samo izobčene dve so bile izjeme. In ker so se druge bale, da bi do-bile te dve pri kaplančkih prednost, (saj to

vemo že od g. Kirchsteigerja, da so terjali vse v farje zaljubljen) treba je bilo preda-lagati, da so bile enkrat odstranjene. Mi pa pozdravljamo postopanje g. Strmšeka, reče-samo njegovi gazdi naj neha lagati, drugače po-povaljena v laški trg na obed. Izobčenim v svetujemo, naj se ogiblejo te hinavske garde, pokažejo črnosuknežem, da znajo brez njih do-bno živeti.

Žusem. Ljubi „Štajerc“ veliko si nam povedal od našega župnika Šebatovega Tončeka — Zdaj tudi že njegovo učenje svete čisto-rodni plodove. Tukaj je pet deklet blizu Šebatovega Tončeka, ki so se oblekle v moške obleke; posebno blače so se jim dopadle. Na to jim je bila najbolj pobožna in največja de-jalka po domače Tuofova Franca. Teh 5 dek-let so se tako grdo obnašale v hlačah da ni ta-ko za popisati; bog obvari, da bi se fantje tu grdo obnašali, kakor so se te tercijalke, ki bi-jejo biti večkrat v mesecu pri spovedi. To take čiste „device“, da se v procesiji v be-oblečejo in krancelj na glavo devajo. Fej! le-kleta, ako vas Šebatov Tonček ne bo lepše učil, vas bo pa naš ljubi „Štajerc“ podučil o posvaril! Opazovalci.

Žusem. Naravnost neverjetno je, da okraj-šolski svet še ni ničesar ukrenil glede alu-učiteljic v Loki, čez katero se skandalizira okraj. Častnega čuta nima ta učiteljica men-oočenega, drugače bi se že oprala očitanje Okrajni šolski nadzornik g. Supanek pa se ne briga za to močvirje ali pa se boji, nastopi-ker se tiče cela zadeva tudi dušnega pastir-v Žusmu, ki je bil velik sovražnik žensk že v Poličanah. Drugje bi bilo kaj tacega nemogoče-oblasi bi že davno nastopile. Zato je res ne-burljivo, da se pri nas take skandale preni-Našli bomo sredstva, da se stvar konča, k-ji mi stariši hočemo čuvati moralo in naravn-svoje dece. G. Supaneku pa priporočamo, n-zadevo ne preiskuje od daleč, temveč na lo-mesta. Sicer pa je provizorij pri okr. ge-varstvu v Celju ponehalo in predsednik bode-kakor upamo, sam preiskavo v roko vzel. O-priliki bomo tudi omenili, da pobira naduč-telj Rošker v graščinskih gozdech s svojo soprog-(industrijsko učiteljico) dračje in ga pelje pota-na vozu lastnoročno domu. Gotovo povzdiga-to vpliv učiteljstva. Teh škandalov mora biti e-krat konec!

Iz Poličan. — Dragi Štajerc, pri na-pač ni nobenega miru — nesramni in ome-deževani klerikalni agitatorji preganjejo in-blatijo Tebe kakor tudi druge poštenjake že n-neznosen način. — Ti glavni hujskači so: Po-ličanski črnosuknež; pekelski matrački pesje-ogovec; hošniški lažnjivec in kupfer-verkbesic-ter 4ti neki vampasti krčmar, in mrzli mesar t-zunaj Poličan, kateri kole večlet že, kakor je žan-merija dognala, najrajši take svinje kateri že n-več kri ne teče, ter priskrbi jako „fine klobase“ in slano, za klerikalne veselice. — Naj huje n-padajo ti ljudje Tebe dragi Štajerc in poslu-tukaj jako priljubljene grundnerje, in skušajo-svojimi umazanimi jeziki poštenjake blatiti, v-veda brez uspeha. — Ti dragi Štajerc si p-več priljubljen in znan kot edini kmetaki po-jatelj, in grundnerji so značajno preveč plem-niti, da bi se z lajanjem takih malenkostni-psičkov bavili. Tebe dragi Štajerc kakor r-grundnerjem služi to ševglanje le v čast p-ljudstvu. — Prihodnjič o mrzli mesarji, „de-luha“ nekaj natančneje. —

Sv. Lovrenz dr. p. Pred par tedni so b-frata Ploja častili, po farovžih piščance jedli i-mu napivali, — zdaj pa pravijo: proč z n-! Zdaj je spravl menda Ploj „vero“ v „nevornost“ No, vi klerikalci, ali še veste, kako ste ljud- padali, ki niso hoteli hofrata? Ali še veš i-Mlaker, kako si vpil, da je vsak nevernik, ki Ploja ne voli? Sram vas bodi, črnuhi! Kolik-denarja ste zapili, da je bil Ploj voljen; p-bili bi raje ta denar za kapelo. Zdaj pa že n-bira mežnar podpise da bi Ploj svoj man-odložil. Menda se gotovim ljudem zopet n-cedijo po tistem pivu, ki bi ga ob novih vol-vah zastojni dobili. Ali mislite, da je Ploj ta-neumen, kakor vi, ki ste ga volili? Le č-čajte zdaj voz in se mu peljite nasproti, hofra-Plojčku, vi slavni člani papirnatih „kmeti-zeve“. Zdaj pogledj g. Orniga, ki ste ga im-

na „nevernika“ in bogve kaj vse, — pogledjte, kakšno srce ima on za nas kmete! Koliko nam je Ognig dobrega storil! Koliko so ljudje kantonja pobrali iz svojih njiv in ga drago prodali! Kako je g. Ognig živinorejo zboljšal! Koliko cest je napravil in največji njegovi sovarniki so si pri zgradbi teh cest lepe denarje pridobili! G. Ognig je bolan in vendar je prišel k neurečnim pogovorom v Mihovce. Ali ste tam videli Zelenika ali Jurtelo ali Miha Brenčiča? Klerikalci, ali ste slepi? Čas je, da se vzdramite!

Iz podenske doline. V 26. šte. „Mira“ me dobro znani „muštacar“ dolži, da sem jaz pisal dopis v „Štajercu“, kar pa ni res. Mož piše, da ni res, da bi klerikalci na zborovanju pri Najetovcu zapisovali volilcem glasovnice. Dalje piše, da ni res, da bi bil Bošte za neko „uto“ volilce kontroliral. No, dopisunček, to ti lahko dokazemo! Ti Možina, ali se kaj spominjaš, kdo je bil vzrok tisti nepremišljeni besedi, zaradi katere je imel Najekovec toliko sitnosti in stroškov? Svetujem ti, da pustiš svoje „feder-fusenje“ in izprašuj raje svojo vest! Dalje me pomenjše „ovčjega pastirja“, ker se ne sramujem tega, da sem v mladih letih kot deček ovce pasil. Miališ mene s tem žaliti, pa se motiš! Kdor se pusti od tepca razžaliti, je sam največji tepce. Malo pomisli, koliko prepira bi izstalo, ko bi ti malo manj svojo „boljšo polovico“ poslušal. Pregovor pravi: kjer žena hlade nosi, tam mož malokdaj dobro kosi. Nazadnje pa pišeš, da ne veš, komu se pravi „Jetom“. Svetujem ti: pojdi v „Motijavo honjo“, tam te sreča najprej pamet, potem pa „Motej“. Tudi pišeš, da število naprednjakov pada. No, to je pa debela grda laž! Poskusi do pet šteti, potem se lahko prepričaš, da ima klerikalna stranka v podenski dolini le troje steber, kakor „Jostarski stol“. Prvi steber so precej modri Možina s svojimi dolgimi brkami. Za njimi pridejo očka, ki sedijo že dve leti na stolcu zraven neprijetne preteklosti; o tretjem prisati pa je odveč. To je „plajberska narodna žlahta.“ Pa brez zamere, prihodnjič še kaj.

Ovčji pastir.

Vernberg na Koroškem. Na Koroškem imamo dosti priseljenih duhovnikov. Tudi nam Skočidolancem se je poslalo tujca. Že predno je ta prišel, so pisali prvaški listi: to je pravi mož na pravem mestu! In res je pokazal kmalu svoje agitatorsko srce. Naročeval je klerikalne perce in pevke iz Kranjskega in hotel uresničiti celo veliko sokoloko veselico, katero pa oblast ni dopustila. Ob takih prilikah so romale vse kokoši in jajce iz cele vasi v farovž. Pri zadnji volitvi je pozabil na svojo duhovniško snikno in deloval v vsemih močmi za socialnega demokrata Rieseja. Mož, kateremu se je odtegnilo cerkveno upravo in verski poduk v višjih dveh razredih, — tak mož bi se moral pred svojimi ovčami poskriti, ko bi imel še malo dostojnosti v srcu. Ali on se ne skije. Pač misli: čim bolj bom agitiral, temraje me bodo imeli duhovniški politiki kateri so me za politiziranje v Skočidol poslali. — Naša občina Vernberg pa je imela tudi čast pozdravljati v vrlom „Štajercu“ opetovano omenjenega Svatona kot župnika v Sv. Jurju na Strmou. Tudi tukaj se je reklo, zdaj pride „pravi mož“. Svaton je bil sveda takoj hud agitator in je pomagal svojemu tovarišu Gabronu ter napadel ljudi, ki so kot poštenjaki osiveli ter moral pred sodnijo in javno za odpusčenje prosjati. Mi ohranimo Svatona v dobrem spominu in gotovo ne zavladamo drugih far zaradi njeg. Omenimo naj še tretjega duhovnika. Sicer voli tudi ta klerikalno vendar ga imajo ljudje radi zaradi njegove prijaznosti; svojim tovarišem pa je zato trn v peti. Znano je iz dobrih virov, da so ga njegovi duhovniški tovariši pri škofu tožarili čes da ne sme postati prošt, vkljub temu da je še dolga leta debant. Priseljeni farji sovražijo vse, kar je koroškega in zasledujejo celo svoje lastne tovaršne, ako ne trobijo v njih rog. Občinar.

Št. Vid v podjuniški dolini. (Svaton kot nočni čuvaj). Naš famozni češki fajnošter Svaton ima vedno dosti opravila. V nedeljo 30. junija je hodil celo noč po vasi z revolverjem in velikim psom. Baje je to storil, da bi obva-

roval vas pred tujimi napadavalci, ker so bili vaški psi večinoma na obisku pri neki zunanji psi. Ali vsa ta stvar ima še drugo stran. Svatonu se Št. Vidčani več ne dopadejo. Zlasti vročkrven pustane, ako začne gromoviti „heil“, Vsled tega je rekel v cerkvi preteklo nedeljo: „Ako se še ta teden v Št. Vidu napredno mišljenje ne neha, se ne bode čitalo nobene maše več tukaj, temveč le v podružničnih cerkvah. Zlasti vas opozarjam na današnji dan, kjer se veliko greši.“ — Bilo je to namreč na predvečer kresov. Da bi Svatonu svoje mnenje pokazali, udeležili so se vsi Št. Vidčani kresovega ognja. „Heil“ klici pa so razjezili Svatona tako, da res maše ni čital v farni cerkvi. Tako daleč smo že prišli! Poslanec Grafenauer je lahko vesel nad svojimi agitatorji. No, Svatona res ne potrebujemo, razven kadar gredo naši psi zopet na „ofcet“. Po obdržani maši v filijalni cerkvi v Ribarivsi je šel Svaton v bližnjo gostilno. Tam se je naroval iz neke vboge stare ženice in prišel z njo v prepir. Prišlo bi celo do pretepa, ko bi nekateri gostje Svatona ne zadržali. Ne vemo, ali je Svaton imel zopet 25 flask pod streho. V bližini je šel v neko kmetijsko hišo, kjer so ravno rožni venec molili in je tam vklub molitvi nad dekletom vpil, da ne sme stati v bližini svojega fanta in šel vun. Ko pa je izvedel, da je prišel fant zopet na poset, prišel je tudi Svaton dvakrat tisto noč v hišo. Stal je večinoma pod oknom, za katerim spančeka neka deklica, katere ga že enkrat ni posebno prijazno sprejela. Potrebno bi bila posebna pivovarna za tega človeka. Preteklo soboto je bil tako napolnjen s pivom, da je padel iz voza. Tudi mu je moral mežnar kri ostaviti, ki mu je tekla iz nosa, ker je padel po stopnicah. Res bi nas bolelo, ko bi se Svatonček v pijanosti ubil. Dragi „Štajerc“, morda mu moreš ti priskrbeti pivovarno; izplačalo bi se, ker mož pije kakor troje dromedarej, kada pridejo iz pušave. Mi fantje pa svetujemo Svatonu brez šale: ostani doma in ne zalezuj nas ter ne obreknj nas! Drugače znaš z revolverjem in psom vred kaj doživeti.

Naprednjaki.

Novice.

„Štajerc“ zopet uničen! Res je, nikan se ne smejite! Mi smo zopet enkrat „uničeni“. Ne vemo natanko, kdo ima „zaslugo“, da je groznega „Štajerca“ ubil; ali je to tista ljubljanska cunjica, ki jo je uresničil šnopsarski Križman in katere „šef“ je zdaj ptujski dr. Jurtela, — ali pa je to znamenita „Straža na Savi“, katere duša je istotako znameniti dr. Cvenkanič. Ali to je vseeno: „uničeni“ smo in kdor ne veruje, ta plača groš! Kaj pa se je zgodilo? No, nič posebnega! Tiskarnar V. Blanke je vrgel nekega nemarnega, brezvestnega, lenega stavca na ulico. Ta stavec je čul neke zvoni, pa ne ve, v kateri cerkvi. Iskal in našel je zavetišče v Ciril- in Metodovi tiskarni v Mariboru. In mož je Srb; zato ima srbske navade: u k r a d e l je pri Blankeju tiskovino našega tiskovnega društva. Zdaj pa „uničujejo“ zakotni listi „Štajerca“... Prijatelji, molčite raje, ker se vam drugače ves svet smeji! Z Cvenkaničem in Križmani se ne bodedo prepirali o številu naših naročnikov. Toliko naročnikov kakor vsak drug slovenski list imamo gotovo. In vsako stavo držimo, da imamo 10 krat več naročnikov, nego „Posavska straža“, „Slov. Štajerc“ e tutti quanti... Križman je kradel naslove, Srb je kradel tiskovino, — in taki tički so „zanesljivi vir“ farških listov. Pojdite se solit, črni fantje!

Stranka brezove metlje. Splošno priljubljeni hofrat dr. Miroslav Ploj je napravil med političnimi strankami na Sp. Štajerskem problem veliko zmešnjave. Vse je postavil na glavo in človek bi se iz srca smejal, ko bi ne bila stvar prerisna. Kajti ta zmešnjava kaže celi javnosti vso brez z n a č a j n o s t prvaških političnih strank! Prosimo, tukaj dokaze: Klerikalni listi očitajo zdaj hofratu Ploju največje grehe, da je kot poslanec „koroške brate“ prodal, da je politični koristolovec, — z eno besedo: očitajo mu vse, kar je mogoče. Pa še več: mežnarji, kaplani, organisti, farovške kuharice, ki so pred 14. majem vprižarjali procesije za Ploja, popali plakate za Ploja po cerkvah, zlorabljali vero in postavlo za Ploja, lagali in

obrekovali nasprotnike Plojeve, — isti mežnarji, kaplani, organisti, kuharice nabirajo zdaj podpise za peticijo, po kateri se zahteva od Ploja, da odloži svoj mandat. Včeraj so vpili: Ploj naš kralj, hozoan! Danes kričijo: daj nam Barabasa in križajte Ploja... Ali pozabiti ni to-le: voditelji klerikalne „laži-kmetске zveze“ so tudi že pred 14. majem vse to vedli, kar očitajo danes Ploju! Oni so dobro vedli, kaj je Ploj, kakšne lastnosti ima, koliko je od njega pričakovati itd. Ali dokler je trobil Ploj v rog političnih kaplančkov, toliko časa je bil „junak“, „korenjak“, toliko časa so ga hvalili. In ko bi klerikalci o Ploju tudi vedeli, da je tat ali ropar ali slepar ali morilec ali nečistnik ali karkoli bodi, to bi jim bilo vse eno: dokler je trobil v Korošev rog, zatisnili so črnuhi svoje oko nad Plojevimi napakami in so vpili: hozoan Ploj... Ali ni to najgrša brez z n a č a j n o s t politične stranke? Klerikalcem je vse eno, ako je njih kandidat cigan ali brezova metlja; samo da zna napraviti kakor pudel svoj „kuš“, kadar mu Korošec to zapove... Kaplan Korošec je vrgel palico v vodo in zapovedal „pudelnu“, naj gre po njo; ali „pudel“ se je postavil na zadnje noge, ni vbogal, in — — — zdaj nabirajo zdaj vsi stebri klerikalstva od mežnarja do dekana podpise za Plojev odstop, zato hujskajo proti Ploju, in zato, — zato se smeji zdaj vsi pošteni naprednjaki tej klerikalni stranki brezovih metelj...

Naprednost „narodnjakov“ je pač čudna reč. „Narodni list“ in deloma tudi že tetka „Domovina“ vendar vedno trobita, da so dobili Spindlerjevi „narodniki“ patent za naprednost na Štajerskem. Mi delamo sicer že čez 7 let proti vse uničujočemu klerikalizmu. Ali dohtarska stranka nas prezira in — psuje. Sama pa pravi, da je „napredna“. Dobro, dobro, — die Botschaft hör ich wohl, doch fehlt der Glaube... Mi trdimo, da ima novopečena stranka ravnotoliko naprednega duha v sebi, kakor klerikalci. Prvi dokaz temu je vstop poslancev Roblek in Ježovnik v hrvatsko-farški klub. Ta klub šteje 21 članov, med njimi pa sedi sedem farjev; ostali člani (razven Hribarja in Štrekelja) so brezpogojno klerikalni. V hipu, ko bi se moral v državni zbornici odbiti naskok črne gospode na ljudsko šolo, ali ko bi se imelo uresničiti prepotrebni „kancelparagraf“ ali ko bi se hotelo vzeti iz vedno napolnjene farške malhe in dati v prazni kmetški žep, — v tem hipu bi morala Roblek in Ježovnik plesati, kakor bi žvižgalo teh 7 farjev... V zastopom teh dveh poslancev v klerikalno-hrvatski klub je splavala vsa naprednost „narodne“ stranke po vodi. Zdaj pa smo doživeli še drug slučaj! V volilni borbi so „narodovci“ hofrata Ploja hudo napadali. Postavili so zoper njega celo lastnega kandidata v osebi mlinarja Zadravca. Splošno je vladalo takrat mnenje, da kandidira Ploj na program „laži-kmetске zveze“. Ko je bil pa Ploj izvoljen in je napravil svoj „Husarenstreich“, da je preskočil v hrvatski tabor, — v istem trenutku so se bratci zopet našli. General „narodovcev“ dr. Kukovec je napravil pot v Kanoso in vpilje danes, da je Ploj najboljši človek na božjem svetu... Sto vragov! Ali so „narodovci“ med volitvijo lagali, ali pa se zdaj lažejo! Eno ali drugo velja! Ploj je slab ali dober, — ali danes dober in jutri slab pa ne more biti. „Narodovci“ se zdaj izgovarjajo, da je Ploj kandidiral na svoj „stari konservativni program“. To je neumnost! Prvič poznamo do danes le strankarske programe, ne pa programe oseb. Drugič pa so „narodovci“ vendar tudi preje o tej zadevi kaj vedeli?! Ali so Ploja preje neopravičeno napadali, ali pa ga zdaj neopravičeno hvalijo. Za nas je stvar jasna. Nam je Ploj politični koristolovec najhujše vrste, — mož ki se obrne kakor ravno veter piha in ki ima le ta cilj: da bi čimprej postal kakšni minister! Takih ljudi pa ljudstvo ne potrebuje!... „Narodna“ stranka pa igra v tej celi zadevi sramotno igr. Iz d a l a je svojo n a p r e d n o s t in zato je gotovo, da je ta dohtarska stranka ljudstvu ravno tako nevarna kakor klerikalni zmaj!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Knezoškof dr. Napotnik je postavil s svojim lepim govorom ob otvoritvi nove ceste čez Okičovo goro vse prvaške liste in hujskače na laž.